

ΚΥΡΙΟ ΑΡΘΡΟ
ΠΟΛΙΤΙΚΑ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ
ΚΟΣΜΟΣ
ΡΕΠΟΡΤΑΖ
ΓΝΩΜΕΣ
ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ
ΒΗΜΑτοδότης
Το επατήμερο του
Διόδωρου
Κυριακή με την
Πανδώρα
POWER GAME
ΑΝΑΠΤΥΞΗ
ΝΕΕΣ ΕΠΟΧΕΣ
ΒΗΜΑ SCIENCE
ΒΗΜΑ 2
ΒΙΒΛΙΑ

Γράψτε στο ΒΗΜΑ
tovima@dolnet.gr

Πρώτες σελίδες
ΤΟ ΒΗΜΑ

Ανάπτυξη

Νέες Εποχές

ΒΗΜΑ Science

ΝΕΕΣ ΕΠΟΧΕΣ

Ιδέες και Τέχνες, Γράμματα, Πολιτισμός, Επιστήμες

ΠΩΣ ΓΡΑΦΕΤΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ

Οι πόλεμοι των εγχειριδίων

*** Από το τέλος του 18ου αιώνα που το ιστορικό μάθημα εγκαθίσταται στο δυτικό σχολικό περιβάλλον μέχρι τις μέρες μας η σχολική Ιστορία ανανεώνεται μέσα από συγκρούσεις**

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ

Από το βιβλίο Ιστορίας της Στ' Δημοτικού

Οι πόλεμοι των εγχειριδίων Ιστορίας είναι συχνό φαινόμενο στον σύγχρονο κόσμο, γεγονός που επιβεβαιώνει αφενός τον επίδοκο χαρακτήρα του ιστορικού παρελθόντος και αφετέρου την προνομιακή θέση της εκπαίδευσης για την άσκηση πολιτικής. Οι πιο σκληροί από αυτούς διεξάγονται στο πρόσφορο αμερικανικό έδαφος των πολιτισμικών αντιφάσεων και του χριστιανικού φονταμενταλισμού, ενώ ο πιο συναρπαστικός βρίσκεται σε φάση ανακωχής στην Ιαπωνία η οποία διχάζεται για το πρόσφατο πολεμικό παρελθόν της και αναμοχλεύει τα μη δυτικότερα πάθη της.

Παρά τις σημαντικές διαφοροποιήσεις που παρατηρούνται στην προβληματική και εν τέλει στη φυσιογνωμία όλων αυτών των συγκρούσεων, είναι διακριτή η κοινή συνισταμένη τους. Πρόκειται στη μεγάλη πλειοψηφία τους για συγκρούσεις που αφορούν πρωτίστως τη διεκδίκηση της ιστορικής συλλογικής μνήμης ως καθοριστικής για τη διαμόρφωση της εθνικής αλλά και ως προς τα φύλα ταυτότητας. Είναι αντιπαράθεσις στις οποίες μπορεί κανείς να διαβάσει κυρίαρχες αλλά και εναλλακτικές εκδοχές της πολιτεότητας καθώς και σύγχρονα ζητήματα κουλτούρας που διαπερνούν οριζόντια το πολιτικό σώμα και υπερβαίνουν τα κομματικά του σύνορα. Δεν είναι καθόλου σπάνιες, σε αυτές τις διαμάχες, οι ανομοιογενείς εκ πρώτης όψεως συμπαράταξις οι οποίες ωστόσο αποκτούν μια νέου τύπου πολιτική ομοιογένεια, υπερασπιζόμενες τα ίδια ιδεώδη. Συγκροτούνται σε μέτωπα διεκδικώντας, για διαφορετικούς λόγους, άλλοτε τον κόσμο που χάνεται ή έχει χαθεί, άλλοτε τον κόσμο που έρχεται για να τον αντικαταστήσει και άλλοτε έναν καλύτερο κόσμο.

Η σχολική ιστορία, χρωμένη στην εθνική ταυτότητα χάρη στην οποία απέκτησε θέση στα αναλυτικά προγράμματα και αγωνιζόμενη έκτοτε να διαφύγει τον ασφυκτικό κλοιό της, γίνεται πολύ συχνά το θέατρο αυτών των αντιπαράθεσεων που στην ουσία τους, όπως προείπαμε, αφορούν το παρόν και το μέλλον και όχι το παρελθόν ή τη γνώση για αυτό. Από τις διαμάχες αυτές, αν και, εκ πρώτης όψεως, μοιάζει ηττημένη η ιστορική εκπαίδευση ως προς το θετικά προσημιωμένο ζητούμενο της ανανέωσής της, έχουν προκύψει πολύ σημαντικές αλλαγές για τη φυσιογνωμία της σχολικής ιστορίας και την περί αυτήν συλλογική νοοτροπία. Αυτό μας δείχνει η ιστορία της ιστορικής εκπαίδευσης. Από το τέλος του 18ου αιώνα που το ιστορικό μάθημα εγκαθίσταται στο δυτικό σχολικό περιβάλλον μέχρι τις μέρες μας, η σχολική ιστορία ανανεώνεται μέσα από συγκρούσεις.

Αντίθετα παραμένει στάσιμη, να περιποιείται τις δόξες του παρελθόντος της, όταν την περιβάλλει αποδοχή, συναίνεση και σιωπή. Ίσως διότι το πιο σημαντικό από όλα είναι ότι ανάλογες αντιπαράθεσις επιτρέπουν στους ανθρώπους να στοχαστούν για τα αυτονόητα, να αναμετρηθούν με τα καινούργια και να τοποθετηθούν, να πάρουν θέση στα πράγματα, να επιλέξουν συμμάχους. Αυτός είναι ο ζωτικός χώρος της ιστορικής εκπαίδευσης, η ανάσα της. Οι εκπαιδευτικοί που αναμετρίονται με τα καινούργια. Τα παιδιά που παιδεύονται. Οι γονείς που ανησυχούν. Οι δημοσιογράφοι που θυμούνται την Ιστορία που κάνουν στο σχολείο ή αυτοί που έκαναν όταν ήταν παιδιά. Οι βουλευτές που καταθέτουν ερωτήσεις, οι πολιτικοί που αναμετρίονται με την εκλογική πελατιά τους. Οι νέοι που συζητούν στο Διαδίκτυο. Αυτός ο δημόσιος χώρος επιτρέπει στη σχολική Ιστορία να ανανεώνεται, να μη μουχλιάζει στις σχολικές αίθουσες, να αναζητεί τρόπους για να συναντηθεί με τα παιδιά, να παραμένει ή να γίνεται ένα ζωντανό μάθημα.

Μόνο ως ζωντανό μάθημα μπορεί η σχολική Ιστορία να διασωθεί, να διατηρήσει τη θέση της στο σχολικό πρόγραμμα. Τώρα που τελειώνουν και για το σχολείο οι μεγάλες εθνικές αφηγήσεις με ό,τι αυτό συνεπάγεται για το περιεχόμενο και τις μεθόδους διδασκαλίας, που συναρτάται το «τι» μαθαίνω με το «πώς» το μαθαίνω, που αναζητούνται τρόποι για να συνεργαστούν τα διδακτικά αντικείμενα, που το σχολείο καλείται να ανοίξει στην κοινωνία και να δικτυωθεί με τους χώρους της, να εξοικειωθεί με τους πολλαπλούς τρόπους σύλληψης και αναπαράστασης του κόσμου και να προετοιμάσει τους μαθητές του και

Ηλεκτρονική έκδοση

Διαβάστε
ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
όπως στο χαρτί (PDF)

Το ΒΗΜΑ Online

Κάθε πρωί στις οθόνες σας
σε νέα μορφή

Προσφορές

Τελευταίες ειδήσεις in.gr

Σάββατο 11 Οκτωβρίου 2008

- Δράσεις από το Κόμμα Ευρωπαϊκής Αριστεράς για την οικονομική κρίση, ζητά ο Αλ.Τσίπρας, 12:32
- Σπάζει όλα τα ρεκόρ η Ελλάδα στη χρήση κινητών τηλεφώνων, 11:54
- Σπάζει όλα τα ρεκόρ η Ελλάδα στη χρήση κινητών τηλεφώνων, 11:54
- Εκτός Αφганиστάν μεταφέρεται ο σοβαρά τραυματισμένος δημοσιογράφος Γ.Κοιλιαρης, 11:21
- Σχέδιο στήριξης των τραπεζών από τους υπουργούς Οικονομίας των G7 , 10:55

Χρηματιστήριο online in.gr

Δεδομένα με καθυστέρηση 15 λεπτών

τις μαθήτριές του στις γλώσσες αυτού του κόσμου, η ιστορική εκπαίδευση δεν έχει άλλο δρόμο. Να επανασυνδεθεί, σφείλει, με τη γενέτειρά της, την ιστοριογραφία, να σεβαστεί τη γλώσσα της και να παρακολουθήσει για λογαριασμό του σχολείου τις αλλαγές της. Αυτό σημαίνει να αλλάξει περιεχόμενο, να συμπεριλάβει άλλες ιστορίες, άγνωστες μέχρι τώρα στην εκπαίδευση, να γίνει ιστορία. Να λάβει υπόψη τις εμπειρίες, τις μνήμες, τις αλήθειες και τα ενδιαφέροντα των παιδιών. Να εγγραφεί στις συνολικές διαδικασίες ενός σχολείου που αλλάζει για να περιφρουρήσει, να διευρύνει και να εξελίξει το δικαίωμα στη γνώση.

Η πορεία αυτή δεν είναι μοναχική. Δεν περιχαράκωνεται σε εθνικά σύνορα και τελευταία δεν αφορά μόνο τον δυτικό κόσμο. Φιλοδοξεί να διατρέξει όχι μόνο τα σχολεία αλλά και τα μουσεία και τα εκπαιδευτικά τους προγράμματα, την παιδική ιστορική λογοτεχνία, τις δικτυακές εφαρμογές και γενικά τους χώρους που φιλοξενούν όχι μόνο τυπικές αλλά και άτυπες μορφές εκπαίδευσης. Οι αφετηρίες της είναι πολλές, ανησυχίες κοινωνικού αλλά και παιδαγωγικού χαρακτήρα. Προορισμός της, ο κοινωνικός άνθρωπος, ο κοινωνικά εγγράμματος πολίτης που μπορεί να διαβάζει τον κόσμο γύρω του, να σκέπτεται, να κρίνει και να επικοινωνεί. Για αυτούς τους λόγους η ιστορική εκπαίδευση είναι αναντικατάστατη.

Η κυρία Μαρία Ρεπούση είναι αναπληρώτρια καθηγήτρια Ιστορίας και Ιστορικής Εκπαίδευσης στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, επιστημονική υπεύθυνη για τη συγγραφή του βιβλίου Ιστορίας της Στ' Δημοτικού.

**Το ΒΗΜΑ, 28/01/2007 , Σελ.: B59
Κωδικός άρθρου: B14976B591
ID: 283285**

Γ.Δείκτης από 9/10/2007

Δείκτες

Σύμβολο	Τιμή	%Διαφ
Γ.Δείκτης	2.372,09	-5,23
FTSE 20	1308,98	-5,34
FTSE 40	2775,31	-5,06
FTSE 80	515,63	-5,66
FTSE 140	2931,31	-5,34
Eurobank Mid 50	1204,21	-5,79

περισσότερα >>

Μετοχές

Ανοδικές	25
Καθοδικές	240
Στάσιμες	64
Τζιρος	377,5 (εκατ.)

Επικοινωνία | Διαφήμιση | Πληροφορίες

Copyright © TO ΒΗΜΑ 1996-2008 Lambrakis Press